

ชาญ รัตนะพินิจ 2551: ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลขององค์การของผู้ประกอบการวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปรินญาวิทยาสตรมหาบัณฑิต
(จิตวิทยาอุตสาหกรรม) สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม ภาควิชาจิตวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตติกรณ์ จงวิศาล, วท.ค. 166 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของภาวะผู้นำ ความสามารถในการจัดการกับความ
ขัดแย้ง ความสามารถในการตัดสินใจในการบริหารของผู้ประกอบการ และประสิทธิผลขององค์การ และเพื่อ
ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำ ความสามารถในการจัดการกับความขัดแย้ง ความสามารถในการ
ตัดสินใจในการบริหารงานของผู้ประกอบการ กับประสิทธิผลขององค์การ ตลอดจนศึกษาปัจจัยที่ร่วมกัน
อธิบายประสิทธิผลขององค์การวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 400 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสอบถามซึ่งแบ่งเป็น 5 ส่วน คือ แบบสำรวจข้อมูล
ทั่วไปของผู้ประกอบการ แบบสอบถามภาวะผู้นำ แบบวัดความสามารถในการจัดการกับความขัดแย้ง แบบวัด
ความสามารถในการตัดสินใจในการบริหาร และแบบวัดประสิทธิผลขององค์การ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้
โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการ
ทดสอบสมมติฐานใช้ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำ ความสามารถในการตัดสินใจในการบริหารของผู้ประกอบการ และ
ประสิทธิผลขององค์การอยู่ในระดับสูง ส่วนความสามารถในการจัดการกับความขัดแย้ง ของผู้ประกอบการ
แบบการถอนตัว และแบบกลบเกลื่อนอยู่ในระดับต่ำ มีการใช้การจัดการความขัดแย้งแบบใช้อำนาจอยู่ในระดับ
ปานกลาง มีการใช้การจัดการกับความขัดแย้งแบบร่วมมือเพื่อแก้ปัญหาและแบบประนีประนอม อยู่ในระดับสูง
2) ภาวะผู้นำ ความสามารถในการจัดการกับความขัดแย้งแบบกลบเกลื่อน แบบร่วมมือเพื่อแก้ปัญหา แบบ
ประนีประนอม และความสามารถในการตัดสินใจในการบริหาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของ
องค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .565, .131, .382, .204 และ
.499 ตามลำดับ ส่วนความสามารถในการจัดการกับความขัดแย้งแบบการถอนตัว และการใช้อำนาจมีความ
ความสัมพันธ์ทางลบกับประสิทธิผลขององค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์เท่ากับ -.142 และ -.192 ตามลำดับ 3) ตัวแปรภาวะผู้นำ ความสามารถในการจัดการกับความขัดแย้ง
แบบร่วมมือเพื่อแก้ปัญหา และความสามารถในการตัดสินใจในการบริหารสามารถร่วมกันอธิบายประสิทธิผล
ขององค์การวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถร่วมกัน
อธิบายประสิทธิผลขององค์การได้ร้อยละ 40.1 ($R^2 = .401$)

ชาญ รัตนะพินิจ
ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

23 / 2551 / 51